

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **I.S.K.**, zast. JUDr. P.K., advokátom so sídlom R.K. proti žalovanému **v 1/ rade: M.H.**, žalovanému **v 2/ rade: M.M.**, zast. JUDr. M.B., advokátom so sídlom A.S. a žalovanému **v 3/ rade: M.S.**, zast. JUDr. J.H., advokátom so sídlom K.S., **o zaplatenie 111 944,-- Sk s prísl.**, na odvolanie žalobcu a žalovaného v 1/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2007, č.k. 10 Cb 2345/1995-232, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 8. februára 2008, č.k. 10 Cb 2345/1995-242, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2007, č.k. 10 Cb 2345/1995-232 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania vo výške 147,38 eur (4 440,-- Sk).

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 8. februára 2008, č.k. 10 Cb 2345/1995-242 sa **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 20. decembra 2007, č.k. 10 Cb 2345/1995-232 zaviazal žalovaného v 1/ rade zaplatiť žalobcovi 111 944,-- Sk a nahradiť mu trovy konania vo výške 40 279,50,-- Sk. Zároveň zaviazal žalovaného v 1/ rade zaplatiť na účet súdu prvého stupňa sumu 10 600,-- Sk titulom znalečného.

Súd prvého stupňa vrátil žalobcovi preddavok na trovy znalečného dokazovania vo výške 20 000,-- Sk.

Žalobu voči žalovanému v 2/ a 3/ rade zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému v 2/ a 3/ rade trovy konania 0,-- Sk. Uznesenie z 11. marca, č.k. 10 Cb 2345/1995-147 zrušil.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou sa domáhal zaplata sumy 111 944,-- Sk titulom úhrady f. č. 0690 Ga z 26. októbra 1990. Touto faktúrou žalobca vyfakturoval žalovanému práce vykonané, a to údržbu a revízie plynového zariadenia, špecifikované vo faktúre. Prevzaté a vykonané práce pôvodne označený žalovaný, konkrétne riaditeľ žalovaného Ing. M.T., riadne na faktúre potvrdil.

V priebehu konania došlo k zániku pôvodne označeného žalovaného, a preto súd v konaní na návrh žalobcu pokračoval so žalovanými uvedenými v záhlaví rozhodnutia.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie objednávkou č. 104/10/90 zo 17. októbra 1990, súpisu vykonaných prác podpísaných Ing. M.T. a odsúhlasenou faktúrou č. 0690 Ga z 26. októbra 1990 na sumu 111 944,-- Sk.

Pôvodne označený žalovaný nepoprel rozsah vykonaných prác, poprel nesúlad s platnými cenovými predpismi.

Prvostupňový súd preto nariadil znalecké dokazovanie znalcom - prof. Ing. J.Ď., PhD. - z odboru účtovníctvo a daňovníctvo.

Zo znaleckého posudku prvostupňový súd zistil, že všetky položky uvedené v súpisoch vykonaných prác sú totožné s položkami uvedenými v cenníku VC-7/222/89 a sú, vrátane prirážky k cene, účtovne správne a v súlade s platnými cenovými predpismi v roku 1990.

Voči záverom znaleckého posudku žalovaní 1/ až 3/ nevzniesli žiadne námietky.

Z výpisu z Obchodného registra OS v Prešove zo 14. októbra 2004, oddiel Pšn, vložka č. X./P z 19. februára 1996 bol z obchodného registra vymazaný pôvodne označený žalovaný bez likvidácie ku dňu výmazu 1. júna 1992. Práva a záväzky prešli na M.H., M.S.a M.M., a preto súd v konaní pokračoval s uvedenými subjektmi ako žalovanými 1/ až 3/.

Žalobca pôvodne označil ako žalovaného O., š.p. H., pričom išlo o štátny podnik zriadený v zriaďovateľskej právomoci bývalého Okresného národného výboru v H..

Mestské zastupiteľstvo v H. malo do 60 dní od doručenia uznesenia z Obchodného registra OS v Prešove predložiť delimitačný protokol o prechode práv a záväzkov zaniknutého štátneho podniku.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov v spojení s ust. § 2 ods. 1 zák. č. 518/1990 Zb. o prechode zriaďovateľskej pôsobnosti na obce, ústredné orgány štátnej správy a miestne orgány štátnej správy v znení neskorších predpisov, žalobcom vymáhaná pohľadávka prešla v celom rozsahu na žalovaného v 1/ rade - M.H. ako súčasť balíka - neinvestičných pohľadávok v sume 7 458 118,-- Sk podľa bodu 3 písm. c) Záverečného delimitačného protokolu o rozdelení celkového majetku, pohľadávok a záväzkov, pracovnoprávných vzťahov a jednotlivých prevádzok O., š.p. H. zo dňa 15. októbra 1992.

Údržba a revízia plynových zariadení je neinvestičnou investíciou a vzniká z nej neinvestičná pohľadávka subsumovateľná pod citované ustanovenie delimitačného protokolu. Podľa citovaného ustanovenia zákona o majetku obcí totiž záväzky bývalého štátneho podniku prešli do výšky nadobudnutých majetkových práv na tú obec, na ktorú prešla zriaďovateľská pôsobnosť k tomuto štátnemu podniku podľa zák. č. 518/1990 Zb. - a to je podľa § 2 ods. 1 tohto zákona tá obec, na ktorej území mal štátny podnik sídlo - teda H..

Preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že vo vzťahu k žalobcovi ide o záväzok žalovaného v 1/ rade, a preto žalovaného v 1/ rade zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 111 944,-- Sk. Voči žalovaným v 2/ a 3/ rade žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal úspešným účastníkom. Žalobca si trovy vyčíslil, žalovaný v 2/ rade a 3/ rade si trovy v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčíslili.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca a žalovaný v 1/ rade v zákonom stanovenej lehote.

Žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, a to proti výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá voči žalovanému v 2/ a 3/ rade a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a zaviazal na plnenie i žalovaných v 2/ a 3/ rade a priznal žalobcovi náhradu odvolacích trov konania, prípadne rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 2/ a 3/ rade zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Prvostupňový súd zamietol žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovaným v 2/ a 3/ rade bez toho, aby bolo zrejmé, z akého dôvodu s nimi konal ako so žalovanými a bez toho, aby z vykonaného dokazovania spoľahlivo vyplynulo, že v spore nie sú pasívne legitimovaní, pretože rozhodnutie nedáva presvedčivú odpoveď na otázku, z akého dôvodu inak nesporný záväzok neprešiel práve na žalovaného v 2/ a 3/ rade.

Žalovaný v 1/ rade navrhol vo svojom odvolaní, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu zrušil a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Žalovaný v 1/ rade vo svojich vyjadreniach namietal, že jednotlivé položky účtované žalobcom sa pri prevádzkovej revízii plynových sporákov nevykonávajú.

Zhruba polovica činností, ktoré si žalobca vyúčtoval, sa vykonáva pri východzej revízii plynových zariadení.

Tieto skutočnosti bolo potrebné znovu preskúmať.

Má za to, že nie je rozhodujúce, či súpisy vykonaných prác podpísal pracovník Ing. M.T.. Rozhodujúce je, či tieto činnosti boli, resp. mohli byť reálne aj vykonané. Ing. M.T. zrejme nechodil so žalobcom po jednotlivých bytoch.

Prvostupňový súd nevykonal žiadne dokazovanie ohľadom toho, kto sú neinvestiční dodávatelia a z čoho čiastka 7 458 118,88,-- Sk pozostáva. Z delimitačného protokolu

vyplýva, že majetok a záväzky zanikajúcej O., š.p. H. preberajú tri nástupnícke organizácie v rozsahu, ktorý určuje delimitačný protokol.

Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného v 1/ rade a uviedol, že vo vyhl. č. 86/1978 Zb. o kontrolách, revíziách a skúškach plynových zariadení je uvedené iba príkladmo, čo je potrebné preveriť pri východiskovej, resp. prevádzkovej revízii. Tento výpočet teda nie je taxatívny. Ing. M. bol pracovník pôvodného žalovaného zodpovedný za odsúhlasenie prác, ktorý nikdy nespochybnil rozsah prác vykonaných žalobcom a aj preto rozsah vykonaných prác nebol v tomto konaní od počiatku sporný. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému 1/ potvrdil.

Žalovaný v 2/ rade sa písomne vyjadril k odvolaniu žalobcu a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Má za to, že jediným pasívne legitimovaným subjektom v spore je žalovaný v 1/ rade, o čom svedčí Záverečný delimitačný protokol o rozdelení celkového majetku O., š.p. H..

Ustanovenia Záverečného delimitačného protokolu z 15. októbra 1992 odôvodňujú záver súdu vyslovený v rozsudku, že vymáhaná pohľadávka prešla v celom rozsahu iba na žalovaného v 1/ rade.

Žalovaný v 2/ rade si uplatnil celkové trovy konania vo výške 13 735,50,-- Sk.

Žalovaný v 3/ rade sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného v 1/ rade a žalobcu, pričom poukázal na delimitačný protokol, z ktorého vyplýva, aké záväzky prešli na M. H.. Žalovaný v 3/ rade uviedol, že M.S. do vlastníctva neprešiel ani jeden z bytových domov, na ktorých boli revízie tepelných sústav vykonávané.

Preto navrhol rozsudok súdu prvého stupňa voči žalovanému v 3/ rade potvrdiť.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 8. februára 2008, č.k. 10 Cb 2345/1995-242 uložil žalobcovi, aby zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 6 714,-- Sk.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca z dôvodu, že žalobca už zaplatil súdny poplatok za odvolanie zo 17. apríla 2002 vo výške 2 240,-- Sk, a preto v zmysle spoločnej poznámky k položkám 1,2,6,7,9,14 a 16 Sadzobníka súdnych poplatkov.

Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu, ako aj odvolanie žalovaného v 1/ rade v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku prvostupňového súdu nie sú dôvodné.

Odvolací súd považuje vykonané dokazovanie súdom prvého stupňa za dostatočné a následne vyvodené právne závery za vecne správne.

Žalobca v odvolaní namietal, že prvostupňový súd pochybil, keď konal so žalovanými v 2/ a 3/ rade.

Podľa ust. § 107 ods. 4 O.s.p. ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

V predmetnej veci je nesporné, že po začatí konania žalovaný O, štátny podnik, H. bol vymazaný z obchodného registra a záväzky a práva prešli na M.S., M.H.a M.M..

Preto prvostupňový súd v zmysle cit. ust. § 107 ods. 4 O.s.p. musel konať s právnymi nástupcami zaniknutého pôvodného žalovaného.

Žalovaný v 1/ rade namietol v odvolaní rozsah prác vykonaných žalobcom, spochybnil aj odsúhlasenie vykonaných prác Ing. T. - pracovníkom pôvodne žalovaného.

Ak žalovaný v 1/ rade spochybnil odsúhlasenie vykonaných prác Ing. T., tak mal vyvodit' voči nemu aj následky za porušenie jeho pracovných povinností.

Odvolací súd k tejto námietke žalovaného v 1/ rade nemohol prihliadnuť, keďže túto námietku považoval za účelovú a ničím nepreukázanú.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, ktorý vychádzal zo Záverečného delimitačného protokolu o rozdelení celkového majetku O., š.p. H..

Rovnako sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu vychádzajúcimi zo znaleckého posudku, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa úspechu účastníkov v konaní a priznal ich náhradu úspešnému účastníkovi - žalovanému v 2/ rade vo výške 147,38 eur (4 440,-- Sk). Trovy odvolacieho konania predstavujú náhradu za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie sa k odvolaniu žalobcu á 141,07 eur (4 250,-- Sk) a 1x režijný paušál vo výške 6,31 eur (190,-- Sk).

Žalovanému v 3/ rade, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, trovy nevznikli, a preto mu ich odvolací súd nepriznal.

Žalobca sa odvolal proti uzneseniu, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie (uznesenie č.k. 10 Cb 2345/1995-242 z 8. februára 2008).

Súd prvého stupňa vyzval žalobcu, aby preukázal zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie listom zo 7. marca 2008.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo 17. marca 2008 uviedol, že žalobca nedisponuje po šiestich rokoch s dokladom o uhradení súdneho poplatku za odvolanie zo 17. apríla 2002. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2007 však vyplýva, že tento priznal žalobcovi v rámci trov konania i náhradu súdneho poplatku za odvolanie zo 17. apríla 2002 vo výške 2 240,-- Sk a ak tento žalobca neuhradil, bude ho povinný na výzvu súdu pod hrozbou jeho vymáhania uhradiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa z 20. decembra 2007, č.k. 10 Cb 2345/1995-232 priznal žalobcovi náhradu súdneho poplatku i za odvolanie zo 17. apríla 2002 v sume 2 240,-- Sk.

Odvolací súd je názoru, že súd prvého stupňa vecne správne nevyhodnotil tvrdenie žalobcu o zaplatení súdneho poplatku za odvolanie zo 17. apríla 2002 a ani obsah odvolania žalobcu z 30. januára 2008 (č.l. 237).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil.

Bude preto úlohou súdu I. stupňa, aby i z referencie uctárne Krajského súdu v Košiciach zistil, či žalobca súdny poplatok zaplatil, resp. aby skúmal odvolanie žalobcu zo 17. apríla 2002 (č.l. 65), keďže toto odvolanie smeruje proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 3. apríla 2002, č.k. 10 Cb 2345/1995-64, ale aby vyhodnotil aj obsah odvolania žalobcu z 30. januára 2008 vo vzťahu k Sadzobníku súdnych poplatkov, ktorí tvorí nedeliteľnú prílohu zák. č. 71/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov a následne spoplatnil odvolanie žalobcu z 30. januára 2008, resp. tento úkon nespoplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. marca 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.